SPOLEČENSKÁ CENTRA V ZÁKOLANECH, KOVÁRECH A TRNĚNÉM ÚJEZDU

O tom, že se v našich třech obcích stále něco děje, nemusíme čtenáře přesvědčovat. Stačí si prohlédnout fotografie na stránkách Budečský rozhledů nebo sledovat aktuality na zákolanském webu. A nejlepší na tom je, že všechny akce vznikají spontánně, z vnitřní potřeby nás všech - někdo rád pořádá koncerty, jiný sportovní utkání, další slavnosti nebo programy pro děti.

Setkávání lidí, plánování a vymýšlení co vše by se ještě dalo uskutečnit, se točí kolem slova, které někdo nerad užívá, ale je asi nejvýstižnější – a to komunita. Mnozí si ani neuvědomují (a to je dobře), že jsou součástí určité komunity, jiní se naopak do Zákolan stěhují, protože jim je tento životní styl blízký a ve městě téměř nereálný. Jenom na venkově je totiž možné poznat sousedy, které byste v Praze či Kladně pouze minuli na ulici.

Takový život sebou přináší mnoho dobrého – vzájemné poznání a pochopení jinakostí, respekt a toleranci. A také generační výměnu zkušeností a názorů.

V posledních několika letech je proto stále silněji cítit potřeba vybudovat nekomerční prostory, které by byly přístupné a otevřené všem aktivním lidem. Obec sice disponuje několika objekty, ale vzhledem k jejich technickému stavu je jejich využívání buď nemožné nebo komplikované.

KLUBOVNA na Obecním úřadu je určená především dětem, a protože náš Klub bude i v budoucnu pokračovat, plánujeme ponechat tyto prostory včetně zahrady jim. Díky Klubu a maminkám, které se o děti starají, ožilo centrum obce a klubovna se stala místem, kde se poznávají rodiče, kam se vrací děti, které už nechodí do zákolanské školy a především se zde rodí spoustu výborných nápadů. Dětský klub se velice osvědčil a veliký dík patří Zuzce Kočířové, která je duší tohoto projektu.

Dalším obecní nemovitostí je **KOVÁRSKÁ KNIHOVNA**. V poslední době probíhaly diskuze o možnosti, jak ji zpřístupnit i v průběhu všedních dnů. V Kovárech žije mnoho lidí, kteří by uvítali malý obchůdek, občerstvení, problémem ale je, že zde není voda a tedy ani WC. Nicméně se nejedná o problém neřešitelný. Namísto avizované ankety bylo dohodnuto připravit návrh budoucího využití, čehož se ujal Eda Rejfíř a v příštích týdnech se nad ním budeme spolu s vámi zamýšlet.

Významným centrem komunitního života je **HASIČSKÁ ZBROJNICE**. Hasiči jsou v Zákolanech všudypřítomní a moc bychom si přáli, aby měli příjemné, funkční a důstojné zázemí. Doufáme proto, že se nám podaří získat dotaci a v blízké budoucnosti vystavět novou patrovou budovu, kde by byla i společenská místnost.

Velké naděje vkládáme do bývalé sýpky na Trněném Újezdu, kterou obec zakoupila v loňském roce za účelem zřízení polyfunkčního společenského centra s názvem **BYDLO**. Zvláště obyvatelé Trněného Újezdu léta touží po místu, kdy by si mohli uspořádat společné akce, zahrát si karty, potkat se jen tak na kus řeči. Velkorysé plány na společenský sál, pracovní dílny či kuchyň s kachlovou pecí jsou zatím jen na papíře a je nyní na nás, zda se budeme ubírat cestou čekání na dotace nebo zda se pustíme do oprav z vlastního rozpočtu a společnými silami.

Ve všech případech je především potřeba, abychom obecní prostory budovali a užívali v co největší shodě nás všech. Budu proto velice ráda, když se zapojíte do diskusí a vyjádříte svá přání a potřeby. A ještě více mě potěší, když se vám v Zákolanech bude žít dobře.

Lucie Wittlichová

Volejbalového turnaje na Malém sokolském hřišti se poprvé v historii utkaly čtyři zákolanské týmy: Trňáci, Divoký Trňáci, Dalibor a Dudíci. Což je dokladem skvělé práce organizátorů, kterým tímto děkujeme!

ROZLOUČENÍ S KAMARÁDEM

29. března 2018 odešel do fotbalového nebe náš kamarád, pan Jiří Vašátko, dlouhodobý pilíř zákolanské kopané. Na zákolanském hřišti začínal jako žáček, hrál zde v dorostu a posléze v A – týmu dospělých, kde na postu levého útočníka předváděl svou originální nezapomenutelnou kličku. Po ukončení své hráčské kariéry se stále staral o zákolanský fotbal, zařizoval vše potřebné, aby mohl fotbal v Zákolanech existovat. Pan Jiří Vašátko je člověk, na kterého nikdy nezapomeneme. Budeme na něj vzpomínat jako na výborného kamaráda, který navždy zůstane součástí zákolanské kopané.

Jirko, děkujeme! Ladislav Hrdlička

NOVÉ STROMY V ZÁKOLANECH

Kromě stromu hrušky polničky, kterou jsme vysadili na Budči na paměť Olgy Havlové, máme v obci Zákolany ještě dva další nové stromy. Řada z vás si jistě všimla nového stromu v parku – je to liliovník tulipánokvětý. Pochází ze Severní Ameriky, ale v našich podmínkách se mu dobře daří, dorůstá cca třiceti metrů a jeho koruna se v dospělosti rozpíná až do šířky v průměru 12 metrů. Je zajímavý svým tvarem a sytou zelení svých listů. Květy rozkvétají postupně, ne tedy naráz, a až po celkovém olistění stromu, zároveň jsou listy jakoby zakrývány. Květ většinou po 1-2 dnech odpadá. Doufáme, že se budete těšit z jeho zajímavého a netradičního olistění, které je zprvu sytě zelené a na podzim přechází ve žlutou až žlutohnědou barvu.

Druhým stromem je pak další hrušeň vysazená na vyhlídce v Trněném Újezdu. Děkujeme všem, kdo se na výběru a sázení stromů podíleli!

Ačkoli tomu počasí příliš neodpovídalo, v Zákolanech to o pouti vypadalo jako na Havaji.

V RÁMCI UZAVŘENÍ NAŠÍ PRODEJNY ŠOPÍK K 1. 7. 2018 BYCHOM

CHTĚLI PODĚKOVAT VŠEM ZÁKAZNÍKŮM,

KTEŘÍ NĚKDY VYUŽILI NÁMI NABÍZENÝCH SLUŽEB.
ŠOPÍK FUNGOVAL OD ČERVENCE 2002, COŽ JE 16 LET. KAŽDOU SOBOTU A NEDĚLI V ROCE A KROMĚ POSLEDNÍHO PŮLROKU 6 DNÍ V TÝDNU.
V SOUČASNÉ DOBĚ JE JIŽ MINIMÁLNÍ ZÁJEM O NÁMI NABÍZENÉ SLUŽBY, PROTO JSME SE ROZHODLI PROVOZOVNU UZAVŘÍT.
JEŠTĚ JEDNOU DĚKUJEME!

JOSEF A RENATA MÍKOVI

Vážení přátelé, kamarádi a sousedé, před několika dny jsem navštívila zákolanský COOP s prosbou o zlepšení jeho služeb - pro nás všechny - spotřebitele a zákazníky. S paní vedoucí Janou jsme domluvili následující: v kavárně "Pošta" v Zákolanech bude umístěna anketní krabička označena "COOP", kam každý z nás může napsat své požadavky, náměty, nápady a přání jak vylepšit služby našeho obchodu ke spokojenosti nás všech! Prosím, nepište kritiku - tu všichni známe a zazněla již mnohokrát. Zamysleme se nad tím, co bychom chtěli změnit k lepšímu, abychom náš obchod navštěvovali rádi a s chutí!

Vratislava Křivanová

BUDEČSKÉ ROZHLEDY

Budečské rozhledy | periodicita : čtvrtletní | místo vydávání: Zákolany | číslo 46 | datum vydání: 25.6.2018 | evidenční číslo : MK ČR E 19506 | název vydavatele: Občanské sdružení Budeč | identifikační číslo: 26630249 | adresa: Kováry 3, 273 28 Zákolany | tel.: 725 026 569 | k vydání připravili: K. Škardová, L. Wittlichová, O. Klouček | grafický koncept: O. Klouček | sazba a zlom: O. Klouček | tisková produkce: I. a M. Hájkovi

BUDEČSKÉ ROZHLEDY

LIST OBČANŮ ZÁKOLAN, TRNĚNÉHO ÚJEZDU A KOVÁR ČERVEN 2018 I ČÍSLO 46

Sté výročí vzniku Československé republiky jsme v Zákolanech oslavili opravdu důstojně. Komponovaný program na paměť našim legionářům zahrnoval výstavu, přednášku, odhalení pamětní desky na Obecním úřadě a na závěr vztyčení státní vlaky na Vyhlídce v Trněném Újezdu. Výjimečnou událost umocnily slavnostní uniformy a historické prapory.

Úvodní slovo

Milí sousedé,
tohle číslo není hospodské, jak by mohlo na první pohled vypadat. Píše se zde různými slovy o úkolu číslo jedna každé vesnice - o budování komunity. Hu, to zní strašně, mluvme raději o společenství.

Dřív se na vesnici protínaly tři kruhy - škola - hospoda - kostel a bylo to. Jenže víra se v konzumní společnosti proměnila ve věrnost značce a brány kostelů se zamkly. Hospoda už také není zrovna místo, kam bysme si chodili pro naději, stačí si poslechnout řeči nad pivní pěnou. Škola ještě funguje a hasiči a fotbalisti díkybohu také. Ale co se dá ještě udělat, aby se kruhy oddělených lidských příběhů propojily?

Lucie Wittlichová o tom píše na poslední straně a naději vkládá do společných prostor, které si sami postavíme či zabydlíme, aby nám tam bylo společně dobře. Myslím, že je to dobrý první krok. Ale také si umím představit komunitní centrum postavené z evropských fondů, prázdné a bez duše. Peníze asi nejsou zrovna to, co by společenství potřebovalo nejvíc. Myslím, že to, co lidem brání vyjít z domu a blbnout někde se sousedy, je obyčejný lidský ostych. A s tím se dá pracovat.

Dobře, tak něco pro odlehčení a abych se vrátil k tématu našeho úvodního rozhovoru. Přijde pán do hospody a číšník se ho ptá: „Máte rezervaci?" Pán povídá: „Poslyšte, vypadám snad jako indián?"

Hezké léto přeje Ondřej Klouček

U Libuše je pořád dobře

NENAJDEME V ČESKÝCH DĚJINÁCH DŮLEŽITĚJŠÍ INSTITUCI, NEŽ JE ČESKÁ HOSPODA. KDE SE DOMLOUVALO, JAK ZATOPÍME RAKOUSKO-UHERSKÉMU MOCNÁŘSTVÍ? KDE SE O PŮL STOLETÍ POZDĚJI MOHL POTKAT KYTARISTA S BUBENÍKEM, ABY VYMYSLELI BIGBÍT? A KDE DNES ŠLECHETNÝ MILIONÁŘ A CHUDÝ PROGRAMÁTOR ZAKLÁDAJÍ SVŮJ START-UP? HOSPODA JAKO ÚSTŘEDNÍ MÍSTO SETKÁVÁNÍ MÁ SVÉ NEZASTUPITELNÉ MÍSTO A JE DOBŘE, ŽE ZÁKOLANY TU SVOJÍ MAJÍ UŽ 133 LET. NA TO, JAKÉ JE TO „U LIBUŠE", JSME SE ZEPTALI TOHO NEJPOVOLANĚJŠÍHO - ŠTAMGASTA.

Jsi místní rodák. Chodil jsi do Libuše jako ...náctiletý?

Dá se říci, že ano. Hlavně po sportovních akcích jsme využívali služeb zařízení restaurace U Libuše.

Vím, že jsi tu dvacet let nebydlel. Jak vzpomínáš na Libuši svého mládí?

Zažil jsem hospodu, která byla vyhlášená na okrese. Výčepáka dělal Honza Nejedlý, to byl řezník, jeho manželka zase kuchařka, takže do hospody ideální kombinace. Každou středu se tu konaly vepřové hody, na oběd sem chodili nejen místní, ale i řidiči nákladáků, kteří projížděli přes Zákolany.

Hospoda byla vyzdobena starožitnými hodinami, které pan Nejedlý sbíral. Scházeli se zde pravidelně členové místních spolků, ať už to byli zahrádkáři, baráčníci, hasiči nebo fotbalisti. Většina komunikace o obecních záležitostech probíhala v hospodě, člověk se dozvěděl víc než na schůzi, protože se zde lidé bavili neformálně, bez zábran. Kolem 18 hodiny byla téměř vždy hospoda plná, kdo přišel později, musel si donést židli ze sálu... Na sále se hrál stolní tenis, poražený šel potom k výčepu koupit vítězi pivo. Promítaly se tu filmy, pořádaly se koncerty, pamatuju Pavla Bobka, Arnošta Pátka, besedovali zde kladenští hokejisté či cestovatelé.

Já jsem si často sedal ke starším. Ti debatovali o různých věcech, často uzavírali sázky. Pamatuju, jak jsme diskutovali o výšce místní sochy Tondy Zápotockého, vyšli jsme z hospody k soše, ale nebylo čím ji změřit, tak diskuze pokračovala bezvýsledně dál.

Protože na Budči roste hodně pýchavek, občas jsme si je v hospodě nechali usmažit. Turisté se divili, co to jíme, když jsme jim dali ochutnat, chtěli si je také objednat, jak jim chutnalo. Tak jsme jim museli vysvětlit, že to není jídlo z jídelního lístku...

Pořádaly se zde zábavy?

No jasně. Například před Májovou zábavou jsme rozváželi malé májky svobodným holkám, jednou se stalo, že jsme vezli čtyřkolákem, takovým žebříňákem, májky na Oujezd (Trněný Újezd). A nenapadlo nás nic lepšího, než naskočit na žebříňák a zpátky do Zákolan sjet po silnici. Asi nemusím vysvětlovat, že se čtyřkolák, pokud jede z kopce a není řízen zvenčí, téměř nedá ovládat. Takže jsme tenkrát skončili dost potlučení v příkopu.

Když jsme pořádali Máje, tak májka stála tam, kde je teď parkoviště, na náměstí. Májka se vyhrávala na plese v tombole, kdo ji vyhrál, toho jsme na ní nesli po plese domů.

To se ten dotyčný udržel?

No právě, většinou ne. Takže jsme si cestou užili plno legrace. Kromě zábav se U Libuše konaly i plesy. V plesové sezóně se spolky přetahovaly o konání jednotlivých plesů.

Dnes je restaurace U Libuše jedinou restaurací v Zákolanech. Pamatuješ tady víc hospod?

Na Oujezdě byla ještě hospoda U Brudnů, stála naproti stavení Kuby Noska. Byl tam velký sál, pořádaly se

Pokračování na str. 2

Budečské rozhledy 46 final.indd 1-2 25.6.2018 11:32:59

dokončení ze str. 1

tam zábavy, hrálo se ochotnické divadlo... Dříve byla taky hospoda v Kovárech, pod železničním přejezdem, ještě dnes ji připomíná zašlý nápis na fasádě baráku. A další hospoda stála tam, kde je dnes Šopík. Ale tyhle hospody já už nezažil.

Vraťme se tedy zpátky k Libuši. Jaký pocit máš z hospody dnes?

Podstatně ubylo hostů. Není to personálem. Hanka (vedoucí) se snaží. Je to dobou. Dřív člověk přišel z práce, udělal něco na zahrádce a šel si popovídat do hospody. Změna nastala v 90. letech. Vznikla nezaměstnanost, někteří začali podnikat a neměli čas na posezení s přáteli, v poslední době měl vliv na nižší návštěvnost určitě i zákaz kouření v restauracích. Ti, kteří se sem přistěhovali, do hospody většinou nechodí. Když už přijde víc lidí, je zřetelné zaškatulkování part.

Ale myslím si, že dnes patří Libuše k nejlepším hospodám v okolí. Majitel, pan Černý, nechal rekonstruovat sociální zařízení a zlepšil úpravu všech prostor. Přes léto funguje zahrádka, která před lety otevřena nabyla. Na zahradě se občas konají koncerty, uvnitř hospody je kulečníkový stůl, lze si tam zahrát i stolní tenis. Hosté se tu mohou dobře a celkem levně najíst, obsluha je přátelská. Jak říkám, Libuše patří stále mezi nejlepší hospody v okolí.

Ptal se a odpovědi zaznamenal
Petr Kalenský

1984

Hostinec U Libuše v současnosti

Paní starostka Wittlichová mě vyzvala, abych napsal článek o hostince U Libuše.

Stejně jako v minulosti, slouží i nyní prostory restaurace k setkávání, přednáškám, výstavám či koncertům. Oblíbené jsou Mikulášské besídky a Májové zábavy na zahradě, hojně navštěvované jsou koncerty pořádané ve spolupráci s prof. Vladimírem Vlasákem v rámci Zákolanského koncertního léta. Akcí je však nespočet a jejich výčet by zabral několik stran našeho čtvrtletníku.

A nyní k tomu hlavnímu – tedy k hostinci (v přízemí). Objednávka je v sortimentu hotových jídel (dle nabídky vč. pizzy), čepovaných piv, vína, limonád, horkých nápojů či mražených a jiných pochoutek uvnitř v lokále či v létě si je můžete vychutnat na zahrádce i s cigaretou. Pro menší střediskovou obec Zákolany (550 obyv.) je v hostinci dostatečný počet míst u stolu a prostory poslouží i turistům vč. umýváren a WC. Po 14 letech provozování hostince panem Malíkem byla sepsána nová nájemní smlouva od ledna 2016 s paní Hanou Bendlovou k provozování restaurační činnosti. Sál U Libuše v patře slouží spolkům či soukromým osobám k rozvoji života, zábavy, sportu, kultury a podobně. O údržbu se starají majitelé objektu dle svých možností výhradně z vlastních zdrojů. Dotace nechávají potřebným a vychytralým. Zájemci si mohou sjednat pronájem k sálu či zahradě s vlastníky objektu U Libuše.

Vladimír a Miloš Černých
(info@budecsko.cz)

HOSTINEC „U LIBUŠE“ ZÁKOLANY

aneb Z RAKOUSKA – UHERSKA DO EVROPSKÉ UNIE

NÁRODNÍ LISTY.

Oznámení do Zákolan.

Níženpsaný dovoluje sobě oznámiti, že otevřel svůj letošním rokem nově vystavený 1775sd

hostinec „u Libuše“

v Zákolanech a čepuje dobře vyletělé pivo z Mirovic, též ležák v lahvích, po-loční vždy dobře upravenými a levnými jídly a postará se o řadou a rychlou obsluhu. K hojné návštěvě ctěné svo

Václav Černý ml.

*Hostinec U LIBUŠE v Zákolanech postavil v roce 1884 Václav Černý (*1855) na svou dobu velkoryse - v celém okolí byl tento tzv. „hotel“ (tj. přechovávání přespolních a pocestných) nejmodernější. Stavbou se však zadlužil a tak vlastně prvním majitelem objektu čp. 51 se stal jeho bratr Jan Černý (*1867), který roku 1901 tento ubytovací hostinec v dražbě koupil.*

Koncesní listinou čj. 39802 ze dne 16. 9. 1884 c. k. okresní hejtmanství v Smíchově povolilo panu Václavu Černému v Zákolanech „osobní provozování živnosti hostinské pozůstávající z oprávněnosti“. Hostinec U LIBUŠE je nejstarší stavbou občanského vybavení v Zákolanech, která od zřízení slouží nepřetržitě svému původnímu účelu dodnes. V tomto směru o týdny mladší je zákolanská škola, jak nám mj. dokládá i zápis ve školní kronice: Po vysvěcení nové školy 16. 11. 1884 „odebrali se hosté do hostince „U Libuše“, kdež držena společná hostina, při níž několik přípitků ku zdaru školy a obce prosloveno bylo.“

Hostinec U LIBUŠE v Zákolanech nebyl nikdy jen pouhým místem pro občerstvení unaveného těla (těch bylo v obci na počátku 20. století ještě dalších šest), ale jeho prostory se zahradou vždy posloužily i k rozvoji spolkového života, zábavy, sportu a kultury v obci. Vzpomeňme stručně jen některých událostí či osob:

Vzdělávací a podporující spolek pro okolí Budče světil na zahradě U Libuše **roku 1893** svůj prapor. O této události píše věrně ve svém literárním díle A. Zápotocký, jemuž byl při biřmování za kmotra majitel hostince Jan Černý (byl přítelem jeho otce - „Budečského“) a byl také po tři desetiletí starostou, jmenovaného spolku (jeho prapor s nápisem „Spojenými silami!“ v roce 1933 předal sboru dobrovolných hasičů - dodnes je uložen na obecním úřadu).

V letech 1894 a 1897 pobývali U Libuše na sále **žáci pražské akademie** (Jan Kaván, Otakar Lebeda, Al. Kalvoda, Ant. Slavíček, Jar. Panuška, J. Minařík, J. Honsa aj.), které tu pravidelně navštěvoval a vedl **profesor Julius Mařák** a od nichž existuje celá řada obrazů ze Zákolan a okolí. Na sousední dvůr, kde fotil J. Holub své spolužáky. Společně s nimi zde pobýval Ant. Hudeček, který vytvořil mj. obraz potoka s mostem vedle hostince. (Po 115 letech navrátili **„Mařákovi žáci“**, jak své tři workshopy nazvala Národní galerie Praha, která je tu organizovala pro desítky zájemců **v září 2009**.)

1905 spoluúčast při oslavách tisíciletí Budče konaných od 29. června do 3. září

1910 v oddělené přízemní místnosti byla zřízena **Občanská záložna** (působila zde do poloviny 30. let s řediteli V. Dudou, dále Lad. Hladkým - oba byli starosty obce)

do r. 1912 přístavba čp. 4 stávaly na sousedním prostranství při poutích kolotoče apod.

1914 majitel hostince Jan Černý zvolen 1. radním pro Zákolany

1920 návštěva fotografa a filmaře **Karla Plicky** s jeho otcem, který vyrůstal na Trněném Újezdě a byl spřízněn s rody Hellerů a Černých

1921 – 1933 na sále provozováno **BIO SOKOL** (skončilo nástupem zvukového filmu)

Ve 20. a 30. letech byl sál kromě biografu místem konání řady taneční zábav, šibřinek, divadelních představení, oslav Silvestra, schůzí, ale sloužil i k cvičení Sokola

1936 – k rozšíření zahrady byl přikoupen **pozemek** od cukrovaru (Ing. Ryšána z Kutné Hory)

1937 – v září byla na sále konána tryzna za zemřelého **T. G. Masaryka**, který byl čestným občanem Trněného Újezda a Zákolan od roku 1918 a obce Kováry od roku 1935

1938 - od května do října byla U Libuše ubytována 5členná hlídka letecké služby, která působila Na Skalech na Trněném Újezdě

Někdy v průběhu II. světové války sál U Libuše hostil Mistrovství středních Čech ve stolním tenisu, kde exceloval **Ivan Andreadis** (byl mj. 4x mistrem světa ve čtyřhře). Na sále ubytováni koncem války totálně nasazení studenti (pracovali v bývalém cukrovaru) – jedním z nich byl pozdější náš významný scénárista **Miloš Macourek**.

4. 5. 1945 ustaven Revoluční národní výbor, v místě bývalé záložny U Libuše bylo od května 1945 **sídlo místního národního výboru** (při povodni v březnu 1947 byl MNV již přes silnici v domě čp. 55)

15. 12. 1945 – do Zákolan se krátce navrátil a na sále besedoval kapitán letectva, **pilot RAF Karel Kuttelwascher**, nejúspěšnější noční stíhač ve II. světové válce

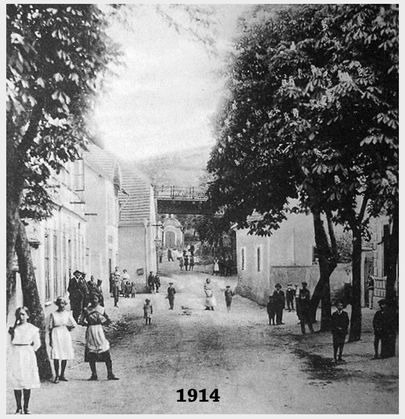
26. 1. 1948 proběhla jedna z návštěv místního rodáka (tehdy předsedy odboru) **Antonína Zápotockého**, který po krátkém posezení dole v šenkovně složil na sále U Libuše sokolský slib. Po jeho smrti v roce 1957 obec několikrát navštívila jeho žena Marie (též o dětském dni **1959** konaném v sousední restaurační zahradě).

23. 6. 1951 byl na sále promítnut nový film Vstanou noví bojovníci, jež v r. 1950 mj. na Budči natočil Jiří Weiss a hlavní postavu Lad. Zápotockého ztvárnil legendární Otomar Krejča.

1953 - na sále beseduje vítěz OH v Helsinkách – reprezentant ČSR v boxu **Ján Zachara**.

V listopadu 1959 a několikrát v dalších letech na sále účinkovali z opery ND Praha mj. dirigent J. Chaloupka, pěvci Karpíšek, Cupalová, Karel Kalaš (hrál i ve filmu Kulový blesk)

V 60. letech probíhalo na sále **promítání filmů** (od r. 1967 pak 7 let na sále Na Růžku), **při zábavách** a čajích hrála **hudba** místní OB pana Holoubka, na sále byly konány **různé výstavy** (zahrádkáři 70., 80. léta), **loutkové hry** potomků Matěje Kopeckého, besedoval zde ředitel Náprstkova muzea Praha dr. V. Šolc, na zahradě vystoupily populární hudební skupiny Kučerovci, Slávinky se zpěvákem **St. Procházkou** aj.

1914

19. 5. 1968 byly tady konány pěkné **Staročeské máje** baráčníků PODBUDEČ

16. 6. 1985 zde po utkání posedělí **fotbalisté Amfory** (na kytaru hrál zpěvák Bob Fridl)

4. 7. 1987 Český svaz požární ochrany tu slavil 102. výročí založení dobr. hasič. sboru

17. 6. 1988 slavnostní schůze Sokola k 75. výročí založení kopané v Zákolanech

1980 – 1993 nejen U Libuše působila místní rocková skupina **ZAMAT** Miloše Černého. Zmínit je třeba též **pěvecký soubor** OB Zákolany, který v letech 1976 až 1992 využíval převážně agit. středisko, ale svou derniéru měl na sále U Libuše **3. 5. 1996**.

V 90. letech ubývá akcí spolků, oproti tomu tu besedují politici Rychetský, Ortman, Jiří Dienstbier st., agitují tu i Pavel Bobek se skup. M. Nopa, herci Kolářová a Kačer apod. Probíhají dětské karnevaly, přednášky, vánoční besídky s vystoupením žáků místní školy a hudební třídy Oty Zavřela, zábavy, rodinné a firemní oslavy atd.

V dalším desetiletí je tomu podobně, mezi hosty byli také Lucie Bílá, vědci dr. V. Cílek a dr. J. Žďárek, účinkovali J. Fousek, několikrát Bára Štěpánová a I. Rybářová a další.

25. 6. 2000 se na sále a v zahradě scházejí bývalí žáci místní školy (*1945 až 1950 i jindy)

1. 1. 2001 – ozvučení prostranství při vítání 3. tisíciletí spojeném s uvedením čerstvě uděleného **znaku obce** (navrhl jej starosta Vladimír Černý)

25. 3. 2002 v hostinci **natáčí Česká televize** s historikem dr. K. Kaplanem pořad o A. Zápotockém

Od května 2004 je zahrada každoročně základnou při **cyklistické časovce** do vrchu (na Trn. Újezd) - účast mj. paralympionik Michal Stark (až do 8. ročníku v dubnu 2011)

17. 6. 2004 – na sále velké jednání proti uvažovanému přemostění údolí za Kováry

21. 3. 2005 přednáškou dr. Dolejšího konanou U Libuše začínají v obci **oslavy 1100 let Budče**, k těmto zde proběhla o pouti též výstava starých pohlednic a fotografií.

2018

Častým využitím prostorů bylo **konání schůzí** obecního zastupitelstva zásadním je od roku 2004 rozpracovaný územní plán obce a plnění cílů Strategického plánu rozvoje obce) a **voleb** do Parlamentu ČR, kraje, obce i do Evropského parlamentu. Mimochodem – **modrožlutý prapor EU** zavlál v Zákolanech poprvé 11. června 2004 na hostinci U LIBUŠE.

Vladimír a Miloš Černých
(info@budecsko.cz)

ZPRÁVIČKY Z VAŠÍ ŠKOLKY A ŠKOLY POD BUDČÍ

Milí přátelé,

je tomu právě rok, co jsem do Zákolan přijela na výběrové řízení na pozici ředitelky místní základní školy. Zákolany jsem znala pouze z výletů a pravidelných návštěv Svatováclavských slavností. Před pohovorem se členy komise jsem se šla projít ke krásné budově školy, kde se za okny ozdobenými květinami ozýval zpěv dětí. V útulné Café-pošta u Lenky Chaloupkové jsem si dala kávu a s obavou očekávala výzvu paní starostky, že mohu předstoupit k pohovoru. Vysněné místo jsem získala. Jsem velmi ráda, že jsem se stala součástí vaší komunity.

Začátek tohoto školního roku přinesl dětem, pracovníkům školy i rodičům mnoho nového. Žákům byla umožněna výuka v pěti samostatných třídách. Škola disponuje moderní kuchyní s jídelnou. Nově vzniklé patro budovy školy poskytlo krásný prostor školní družině a umožnilo rozšířit nabídku mimoškolních aktivit. Dětem byl nabídnut kroužek anglického a německého jazyka, hry na flétnu a kytaru, modelářský kroužek, náboženství, vaření, svět umění, florbal a sebeobrana.

Dětem je v rámci výuky poskytována pestrá paleta aktivit (divadelní představení, výstavy výtvarného umění, návštěvy zajímavým míst). Naše žáky dále podporujeme mj. v budování pozitivního vztahu k přírodě např. ekologickým zaměřením školy v přírodě v Centru ekologické výchovy ve Vlašimi, zajímavými hodinami přírodovědy s Pavlou Pazderovou – Merlinovou v překrásném okolí školy atd.

Naši žáci pod laskavým vedením Ondřeje Kloučka, Katky Kořínkové a pedagogů aktivně připravili své vystoupení v průvodu sv. Václava, na Romském dni a dalších akcích v Zákolanech.

I v tomto školním roce mohly děti zajímavým způsobem trávit svá odpoledne v bezpečí klubu v prostorách obecního úřadu. Škola rovněž spolupracovala s mateřským centrem Buďánek.

Závěrem mi dovolte poděkovat paní starostce PhDr. Lucii Wittlichové a celému zastupitelstvu za finanční i organizační podporu naší školy. Velké poděkování patří také týmu pracovníků školy i klubu za jejich práci.

Dětem, rodičům i kolegům přeji krásné prázdniny plné nových zážitků a pozitivní nálady.

Šárka Třísková, ředitelka ZŠ a MŠ Pod Budčí

Krátké zprávy z Klubíku

Letošním létem končí dvouletý projekt našeho dětského klubu Děti v akci!

Za dva roky této naší aktivity jsme toho s dětmi spoustu stihli a zažili a pomohli jsme celkem 64 rodinám s hlídáním jejich dětí prostřednictvím dětského klubu, prodloužené družiny a příměstských táborů.

Pro velký zájem jak o služby klubu, tak o příměstské tábory, jsme v září podali žádost o novou dotaci, která nám byla schválena na další tři roky. Od září 2018 bude tedy Klubík opět pokračovat pod názvem Děti v akci II!. Můžeme tak plynule navázat na to, o co jsme se teď snažili dva roky a zdokonalovat se!

Už se na Vás rodiče a Vaše děti velmi těšíme!

V září na viděnou!
Zuza Kočířová

V Klubu si děti nejen hrají, ale mají i naučné programy. Například zdravověda Mildy Škardy děti velmi bavila.

Radostnou událostí je každé dva roky vítání nových občánků. Tentokrát jsme v Zákolanském parku popřáli mnoho štěstí do života sedmnácti dětem. Na fotografii šťastní rodiče Bětky Šarochové – Anička a Marek.

Konec školního roku je vždy spojen se školní zahradní slavností. Ta letos proběhla na fotbalovém hřišti, takže bylo dost místa pro všechny nápady. Školka i jednotlivé třídy měly svá vystoupení, rozloučili jsme se s páťáky, poděkovali pedagogům, a všichni dohromady jsme si zazpívali veselý morytát Na širém moři od skupiny Traband.

Zákolanská přípravka si vede skvěle - navazuje na slávu svých předků! Dobrou kondici našich malých fotbalistů potvrdila Zákolanská přípravka na Turnaji Mladších přípravek, který se konal v Radonicích u Prahy 14. dubna 2018. Z osmnácti týmů se naši chlapci umístili na 3. místě, a to v sestavě: Jiří Zelený, Ivan Novák, Filip Březovjak, Jan Holub, Jan Peterek, Arman Antibilek, Michal Sklenář. Honzík Holub se navíc stal nejlepším střelcem turnaje, a tak je jak malým fotbalistům, tak jejich trenérovi Ivanovi Novákovi opravdu k čemu gratulovat.

Nejlepším pojítkem lidí je, jak známo, hudba. Proto jsme Den Romů oslavili 6. dubna v Piance především písničkami. Poznali jsme ale i romskou historii, kuchyni a především to, že nezáleží na barvě pleti, ale na kvalitě člověka.

Jarní brigáda byla nejen užitečná, protože jsme vyčistili potok a budečské svahy, ale také velmi zábavná. Zvláště děti si užívaly první teplý den a sjížděly Zákolanský potok na kánoi i neckách.